

Chronicles
NEWS OF THE PAST

דברי הימים

חדשות
העבר

ג' בניסן ד'תני"ה לבריאת העולם. הרכיז להורבן מקדשנו

צבא המשיח אבו-עיסה הגיע לטהרן

„החייט מאיספאהאן“ הכריז על עצמו כמשיח בן יוסף-רבני בבל: „משיח שקר!“

מלכות
ההונדיות
ריי (1873)
קסטיון
כופה
המדינה הירוקה

רעת עם הכליף עבר אלמלך. פרשנים צבאיים מערביים מדגישים שאבו-עיסה ערך כתובת רבה אח לוחמה המונים של פעולותיו והן תהינה מחומאות למדינות. להחמיר צויות ולמעשה האביה המצויים את מדינתו האזירה של הכליף. **מיהו אבו-עיסה**
אבו-עיסה הוא יצחק בן יעקב עובדיה (הקרוי בערבית עבדאללה), חייל יהודי מאיספאהאן, שנתגלה כמנהיג גדול המושך אחריו את לב ההמונים. השם אבו-עיסה שניתן לו ע"י ההמונים מוכיח עד מה מכובד ואהוב הוא, שהרי אבו-עיסה פירושו „בנו של אביו ישי“ כלומר מצא צא בית-דוד. היחס אליו הוא, אפוא, כאל משיח – אף שהוא ע"י מוסלמים, כאמור, כי הגו רק משיח בן יוסף.

ג"מ, ומשום כך אין לפגוע ברב שותיהם החיים ע"י זלזול בישו ובמחמאה, מתוך הדנשה מפורשת שהם אולי נביאי-אמת בשבטים אבל לא בשביל עמנו. איסור היין והבשר ממל את אכלם של בני עמנו לזכות חורבן ארצנו וירושלים עיר קדשנו, לכשי תשותרר הארץ, יתבטל ממילא גם איסור זה.

אם גם לא לישראל, כי אם לגויים, „כורח פוליטי...“
דוברו של אבו-עיסה באיספאהאן השיב על טענות אלו, שראשית לכל יש לזכור, כי משיח בן יוסף מת יחס לרבנים בכל הכבוד והם מגינים בענינו כמעט לזרזת השלמות של הנביאים – ולכן אין לחשוש בו בכפירה מתוך אביה אלא המוסלמים למעט בעניני דת.

תיון הוא שבע הפילות ביום במקום שלוש. הוא אסר לאכול בשר ולש"ת יין, ונוסף לכל: הוא ביטל את זכותו של הכלב לגרש את אשתו, אפילו אם מצא בה ערוה דבר. מה שנוגע מכל – טוענים מה נגדו – הוא זה: שאבו-עיסה חי שב גם את ישו ומחמד כנביאים.

כפי שמוזכרים מתבוננים יהודים נושאים הרבה לרבותיהם להצטרף לצבאו של אבו-עיסה מתוך אמונה ובטחון שיעלה בידו לשחרר את ירושלים.

אבו-עיסה: למיגור המלכים הרשעים, לשחרור ירושלים...

המלכה היהודית של טונים הודפת את פלישת הערבים

פקדה להפעיל את שיטת הארמה החרוכה. – הערבים משתדלים לפלג ע"י תככים את כוחותיה

המחשבים שהתירו הוסבר כי הב ידית עם האיסלם תיצור אפשרות לשחרר את יהודי ספרד. (המשך בעמוד ד')

הנחלתו בעשותי אוהו ללעז בגויים. לפני שעות ספורות פתחו הערבים בהסתערותם הכללית על עירנו, כפרינו ונאות-המדבר שלנו. חילים! אריות מאוריטניה ויהר! הלאו! הלאו! לדעת שעותין היה וקיפתם בכס רוח-הגבורה שחיבה אותם לפני חמש שנים בקרב הגדול על הנהר ניג'ה, וכי כה יהיה גורלם גם הפעם!

קרבות עזים נטושים עתה לכל אורך התווית הטוניסית (זחית „אפריגיה“) בין צבאותיה של המלכה היהודיה הכהנת (כהניא) דחיה לבין צבאות הכליף בפיקודו של חסאן איבן א'נומאן.

כהניא דחיה פרסמה אמש את פקודת-היום הבאה: „לפני חמש שנים הנחיל צבא-הגבורים הברברי-יהודי, שנלחם בפיקודי, תבוסה מחפירה לצבאות הכליף המוסלמי באפריקה הצפונית וגיירש אותם עד לטרפול.“

הרבנים טוענים שאבו-עיסה תיקן והקדים בהלכות הדת מבלי שיהיה מוסמך לכך: אם כי השאיר את התפילות העיקריות, כגון שמועד עשרה וקריאת שמע ושלושת הברכים קים שלאחר-ההנה על סמך הכתוב בהללים „שבע ביום הללתיך“.

הצבא הבריטי נחל אתמול מפלה מפתיעה בקרב שהתחולל בינו לבין כוחות המארוניסים, הכת הגדולה הלבנונית, הקרויה כך על שם הבר שוף יתנו מארץ, העומד בראשה. קיסר בינצ'ן היסטיג'אן השני הוד לים להביע את המארוניסים, שהת רחקו בתקופה האחרונה מקונסטנטינופול. הן מבחינה דתית והן מבחינה פוליטית, ושילח יחידות צבאיות אחדות המנסות במלחמת-גריס נגד ישיבי המארוניסים, אך הנישוף המארוני נחמלה גם כאיש מלחמה מוכשר, והכוח הצבאי שרר עם על ידו הדיף את ארבינו ואף הפיל בהם הללים רבים.

המארוניטים הנחילו תבוסה לכיזנטים

הכליף בירושלים
השאיר מתנה יקרה במסגד כיפת-הסלע ביקורו של הכליף עבד-אל-מלך אתמול בירושלים, מר כיון כי אף על פי שמכה החוזרת ביניהם שלטונם, מוסיף הכי-לף לייחס חשיבות רבה לכיפת הסלע, אשר בבנתה מעל לאבן השתייה שעל הר הבית. מקום זה נחשב על ידי מלומדי-הזמן למרכזו של העולם (ראה ב"מאמר ההיאוריה הירושלמית (המשך בעמוד ד')

„מטרחנו“
האוקינוס האטלנטי במפקודת-היום שפורסמה מסעם המצ' ביא הערבי נאמר שצבא הכליף לא יחזור את חרבו לנדוה עד אשר יטיבילו סוסיו את רגליהם במים האוקינוס האטלנטי, ואפריקה הצפ'ר נית כולה תהיה תחת שלטון האיסלם.

ערב וגרמה להם אבדות כבדות ביותר. והמצביאים הערביים שהצליחו לחדור לעמקו של השטח הברברי – לא חזרו חיים לבטיסיהם. וכך החליטו הערבים להפעיל עתה נשק חדש: תככים. אולי יצליח נשק זה במקום בו נטוה החרבי... וזהו אכזרי-התככים, המצביא הערבי –

כהניא דחיה

היא עצרה את המבול האדיר של ה-איסלם אשר הציף את ארצות המזרח. היא הדפה את התקפותיהם של צבאות-

הרבנים טוענים שאבו-עיסה תיקן והקדים בהלכות הדת מבלי שיהיה מוסמך לכך: אם כי השאיר את התפילות העיקריות, כגון שמועד עשרה וקריאת שמע ושלושת הברכים קים שלאחר-ההנה על סמך הכתוב בהללים „שבע ביום הללתיך“.

סכסוך חמור בבית בוסתנאי

ראש הגולה חסדאי ממשין לשלול את זכויות אחיו „בני הנסיכה הפרסית“

סופרנו מסרדא מודיע: ראש הגולה חסדאי חידש שוב את ערצו נגד פסקי-הדין, שהוצא ע"י הנאמן מסרדא וראש ישיבת פומבדית.

נפטר הרופא מר-נ'אזואי

בצרה – רבנות תושבי בצרה יהודים ולא-יהודים, ובראשם נציגי מוסדות הרופא האוניברסיטאות של בבל, לוח למנוחה עולמים את מר-נ'אזואי, מגדולי הרופאים שב-דור. מאז אסף הרופא (שמת לפני שבעים שנה) לא יצא עוד שמו של רופא יהודי לתהלה כשמו של מר-נ'אזואי. בידור גדול ערכו בעולם הערבי מאז תרגם לפני חמש עשרה שנה את ספרו הרפואי של המרוביסט, אהרון, מוסרית לערבים רבים הרוסאים העצירים למנוח את תורתם מפי המנוח, בעיקר מלך רב הערבים שעד כה לא עסקו במכמה זו.

מכה חדשה ליהודי א"י

חוק-קרקעות קטלני נכנס לתקפו דמשק. לאחר שנדחה הערעור שהגישו יהודי בית שאן לבית הדין העל-יון שליד הכליף, נכנס „חוק האדמות המופק-עות“ לתוקפו.

פירושו של חוק זה הוא אסון גדול לישוב היהודי בארץ-אל-פי משפחות אשר חזרו ותפשו את האדמות, אשר הירקלוס לקח מהם על השתתפותם ב-מקדש נגדו, מופקעות אם לאוצ-רו הפרטי של הכליף ואם לא-לוקה בין מתישבים ערבים.

המצביא המוסלמי למד לקח מה מפלה הגדולה שהונחלה לו בזמנו ע"י המלכה היהודית, והסתלק משר'תו הקודמת שיטת האיומים וההת'רברות ביחסי כלפי הברברים, הוא מנסה כבר מנסן למייסם ולהסביר להם שהתקשרות עם מצעמתי האיסלם לאם הבטיח את חורחם והביא להם תועלת רבה בכל השטחים, לכמה

חסאן איבן א'נומאן.

היהודים למדו היה הלחץ הכבד שהיה ספרד והאנוסים סבלו ממנו מזה שנה, מאז פורסמה שורה התקנות הקטלניות הבאות:

המדיה והלאה אין אף יהודי חפשי בכל רחבי המלכות הרוויגוטיה. אתמול אישר „הקונסיל“ (כנס הכנסיה) בטולידו את הצעות-החוק של המלך איניקה אשר לפיהן יוכרו כל יהודי ספרד כעבדים (יחד עם האנוסים שנתגלו כנאמנים ליהדות), והשלטונות יחלקו אותם בין האצילים הנאמנים למלכות – בתנאי שאלה האחרונים יתחייבו לא לשחרר אותם לעולם. ילדי ישראל, מגיל שבע ומעלה, יוצאו מרשות הוריהם וימ-סרו לנוצרים לשם חינכם ברוח הדת הקאתולית.

אחר חצות:

שריפה בנמל עכו

עכו. – הלילה אחרי חצות פרצה אש במחסן אברמועיעה בנמל עכו. מכיון שבמחסן עמדו תביות שמן וית שהובאו להסענה לאנחות, התפשט טה האש במהירות רבה ועצמה גם למחסני הכותנה. מכבר-ראש לא הצליחו להציל את שני המחסנים הגדולים. בקושי רב פה, עכו כולה עטופה עשן. משפחת אברמועיעה היא בעלת החנות הגדולות בעיר ורוב המדו סנים שבנמל, רק לפני ימים מספר הוציאו שליחים מאוצר הכליף לקנות מידי אברמועיעה את כל המחסנים והחנות.

נתגלה קשר יהודי לחיסול מלכות הוויזיגוטים

יהודי ספרד הוכרוזו כעבדים וילדיהם נמסרו לחינוך קתולי

נשלחו משלחות למלכה היהודית של הברברים, כהניא דחיה, וכן גם למפקד צבא האיסלם באפריקה הצפונית, לברברים ולערבים הוצע להסתיע במרה, לכבוש את הצי האי האירבי ולשים קץ לשלטון היהודי-ספרדי. מוכן מאליו שביצוע התכ-נית היה כרוך בהפסקת פעולות האביה בין הברברים והערבים.

(א) הוחרמו כל בתי היהודים וקרקעותיהם תמורת „פצויים“ שלא יסו אלא אחוז קטן ביותר מערכם, והוטל איסור על קניית נכסיהם ונידוי תושביהם.

מדיהם והלאה אין אף יהודי חפשי בכל רחבי המלכות הרוויגוטיה. אתמול אישר „הקונסיל“ (כנס הכנסיה) בטולידו את הצעות-החוק של המלך איניקה אשר לפיהן יוכרו כל יהודי ספרד כעבדים (יחד עם האנוסים שנתגלו כנאמנים ליהדות), והשלטונות יחלקו אותם בין האצילים הנאמנים למלכות – בתנאי שאלה האחרונים יתחייבו לא לשחרר אותם לעולם. ילדי ישראל, מגיל שבע ומעלה, יוצאו מרשות הוריהם וימ-סרו לנוצרים לשם חינכם ברוח הדת הקאתולית.

הרבנים טוענים שאבו-עיסה תיקן והקדים בהלכות הדת מבלי שיהיה מוסמך לכך: אם כי השאיר את התפילות העיקריות, כגון שמועד עשרה וקריאת שמע ושלושת הברכים קים שלאחר-ההנה על סמך הכתוב בהללים „שבע ביום הללתיך“.

תקנת „ירושלים במסום מכה“ נשארת בתוקפה

לחץ התקנות הללו נהיה ללא-נשוא וכמה ממנהיגי היהודים באו לכלל מסקנה שאין כל בריחה אחרת אלא חיטול המלכות הוויזיגוטית. הרעאה לשם כך עובדה תכנית להתקוממות מוויזית בשיתוף-פעולת עם חוגי האצילים הבלתי-מסורים ואף נוצר מצב עם גורמי-החוק:

אמה בשמעות אלו התקנה הנוכחת שרירה וקיימת. הכמל האיסלם עבר אל-מלך בירושלים בא בעקבות השמועות אשר נוצרו, כי עומד הוא לבטל את תקנתו הוויזית של הכליף מרוואן, אשר למטה אפשר לצאת יד חרובה עליה למכה בעליה לירושלים. כפי שנודע עתה אין

מאת סופרנו חסדיני – בחצר הכליף סבורים שביקורו של שליש האיסלם עבר אל-מלך בירושלים בא בעקבות השמועות אשר נוצרו, כי עומד הוא לבטל את תקנתו הוויזית של הכליף מרוואן, אשר למטה אפשר לצאת יד חרובה עליה למכה בעליה לירושלים. כפי שנודע עתה אין

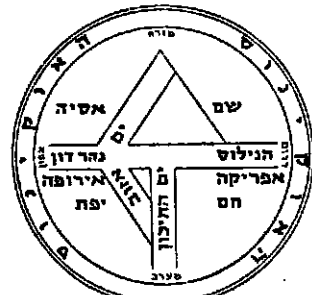
הרבנים טוענים שאבו-עיסה תיקן והקדים בהלכות הדת מבלי שיהיה מוסמך לכך: אם כי השאיר את התפילות העיקריות, כגון שמועד עשרה וקריאת שמע ושלושת הברכים קים שלאחר-ההנה על סמך הכתוב בהללים „שבע ביום הללתיך“.

הרבנים טוענים שאבו-עיסה תיקן והקדים בהלכות הדת מבלי שיהיה מוסמך לכך: אם כי השאיר את התפילות העיקריות, כגון שמועד עשרה וקריאת שמע ושלושת הברכים קים שלאחר-ההנה על סמך הכתוב בהללים „שבע ביום הללתיך“.

השפה הערבית הוכרזה כשפה הרשמית היחידה ומשק. – כאן נפרסם חוק הקר בע כי השפה הערבית היא השפה הרשמית היחידה בכל המוסדות הממשלתיים. מעתה והלאה יאסר בכל המשרדים השימוש בלשון אחרת. חובת ידיעתה של השפה הער-בית חלה על כל הפקידים, על גובי המסים ועל מנהלי החשבונות.

התיאוריה הירושלמית במדע הגיאוגרפי

בצניעות ונאמנות. אך גם בעקביות וקנאות. עם כל זאת לא יכלו להגיע לפריחה תרבותית אלא עד שגדוד צפונה הגיעו שהיא המקורשה" ארץ שאם, זה מכברו של עולם. מקום את רומא. הישועים מרדיוקים יר-תר מוכיחים כי נקודת המרכז, כלומר היתוך קו האורך הזה עם קו הרוחב (כא במשולש רק צא בדיק במקום האבן הקדוה) שיהיה שתייה. ובכן — טו"ענת. התאוריה הירושלמית — המקום הזה הוא קדוש, לא מפני שהיה עליו בית המקדש, כי אם להפך, אלהים בחר במקום הזה כמקום בית המקדש מפני שהוא מרכזו של העולם. התמונה המתמטית ביותר מבייחית האקלים, מיווג החום והקור, הובו והתחזקו. האורך אשר סביב לאבן זו היא ארץ הקודש. בה יכולים (דוקא: יכולים ולא מוכרחים) להיות האנשים המשוכללים ביותר בגוף, ברוח, בשכל ובמסור. וזה המקום הקדוש ביותר לתפילות לבוא אל אלהים. שער השמים. ועל כן אמר גם יחזקאל הנביא על ירושלים "בתוך הגו"ים שתייה וסביבותיה ארצות". כמו כן הוא שקרא לה בשם "שכור הארץ".

מפת העולם של ההגמון מסיביליה

מפת העולם של מוחמד בן כנוב

על כן רק כמחצית היבשה ראויה לישוב ולה קוראים אנו בשם "הנושבו". האזור התרבוני זה הוא חלק גם הוא ל"ה אקלימים" שאינם שווים זה לזה כי כידוע עוד מימי הפ"ל לוסופיה של יוון התחלק העולם המוכרז ביותר בכל דבר הוא תמיד החלק האמצעי הרחוק מהקצוות. זה שכייל הזהב.

וזה גם אמת כשבייל מדע הגיאוגרפיה הגה האנשים אשר בדרום שחזרו עוד לה ביותר ומחוסרי תרבות. שחורים הם מפני שהתחם שרף את עורם. שלא כמנהגם הם הברברים הצפוניים ביותר. הללו לבנים הם מאד ועיניהם כחולות. זה בא להם מהקור. נמצא שהאזור המשוכלל ביותר הוא האזור הרביעי, האמצעי. כאן גם צבע העור העיניים הוא הממוצע והיפה. מאותו אזור או גם במ"קורבים ביותר אליו, הגובלים עמו בצפון ובדרום, באו לו לעולם הנביאים והחכמים ואף השליטים הגבוהים ביותר. זה עובדת היות עבד-אל-מלך בן הג'וא, ורוב רובם של ערביי ארץ ישראל וסוריה מתימן, כן לומר דרום ערב הוא "האזור השלישי", מסביבה התיאורית הירושלמית" בהשפעת כל טוף המקור במקצת את להם זה רום ומרכז את האופי הדרומי. בני דרום ערב אלה מצטיינים

אחרי המבול נחלק העולם לשלושה: הצפון ניתן לבני יפת, הדרום לבני חם והמרכז הוא שם. העולם כולו הוא כידוע

מוחמד בן כנוב המלומד הצעיר מהאחוזים ביותר על הכליף עבד-אל-מלך, תופש מקום נכבד בחוג המדעי עבאונברסיטת דמשק, הידוע ב"חזו התיאוריה הירושלמית". מוחמד בן כנוב הוא כידוע מצאצאי בני קוריטה אשר התאסלמו. מתנגדיו של עבד-אל-מלך מזכירים מדי פעם את מוצאו זה של המלומד וטוענים שהכליף משועבד ליהודים ולמורה היהודים. כתבנו התקשר עם מוחמד בן כנוב, כדי לקבל ממנו הסברה כללית על יסודות התיאוריה הירושלמית, והרי נעיקר הדברים.

מדע עולם שלמה ואמיתית. כנעני מדע רבים אחרים מאז פרשה המדע את שלטונה על מרכזי המדע בעולם. יוון שהיתה פעם מרכז המדע בעולם פנתה את מקומה למורה. הפילוסופים האחרונים של יוון עברו לפרס, רק היום עם עליית האיסלם וביחוד מועצת עלות שושלת בני אומיה מועצת המרכז המדעי שוב מערבה. אם גם לא חזרה ליוון כי אם למרכז אל עולם, לארץ השאם, הקרויה כך על שמו של שם בן נות.

הנהגה הגיעה פריחה למדע הגיאוגרפיה. למעלה מחמש מ"ר אות שנה עברו מאז גודל הגיאוגרפים פטולמיוס, מחבר הספר גיאוגרפיה בן שמונה חלי"קס. הוא גם שקבע את השם מות למחלקותיהם: גיאוגרפיה למדע העוסק בתמונת השלמה של העולם, התיאור ארצות של-כורוגרפיה לתיאור ארצות של-מות וטופוגרפיה לתאור קטעי ארץ.

ממפת העולם המצוינת ביר דינו נודעות אלו קוסמוס אונדוקופוליסטס. היא נחשלת ביותר כי היא מתאמצת בכל מותר ואף במחיר האמת הפ"טוטה. לשלול את השגי המ-התעוררות כללית לקבל פני משיח בן-דוד. אולי אכזבות העבר גרמו? אולי התנגדות המנהיגים גרמה? אולי איתך מצבים גרם? ואנו פה במבוכה גם מטעמים מדיניים מובנים. ואין האיש בענו. אשר יקום בשעה זו וילך את כל הכוחות האלה יחד: את כוחה המצביא והמנהיג של הכהנת מאפריקא. את כוחו ה-משיחי של אבו עיסי. את רוח התורה ואת כוחם הכספי של אחינו בבבל. שלוש אלה אילו

הוא בא בראש צבאות ישראל שאספם מירכתי צפון. מאזורי הים תירבים עוד שם והוא חין בין ימינו לשמאלו? כדחיה — פניו מופנה ירו-שלימה. אך צאו וראו מה משונים דרכי תולדותנו: אם בא איש המעש העז והחזק להחזיר מלכות ישראל, הוא בא כמתגרה לבראשי העם, בראשי התורה. הוא מביא עמו כמעט תורה חדשה, מבטל מצוות ומתקן תפילות. העם הנוהה מאות בשנים אחר חמיו ונאנו — נבוך. אך ידענו, כי קשתה מאד ידם של ראשוני הגולה על העם, כי רב עשרם ופאר חייהם על חשבון המסים הכבדים שהם גובים מהמנוי העם. וגם ידענו מה מעט כוחם של אנשי הרח"ב בימינו. מה פלא על כן שאדם זה אבו עיסי, שבא מן העם הפ"טו ויודע את המית ללבם, מעורר התלהבות ותקות? אבל אם משיח בן-דוד הוא כדבריו, משום מה חייב הוא לישול לעצמו של כוח לעשות מהפכות בדת? האם אין סכנה של צדוקים חדשים צפויה לנו ממנו? ואם "בר כוכבא" הוא היכן ר' עקיבא שיעמוד לימינו, צרוף הרוח לכוז?

העם מצפה וחושש. כאן בארץ דלים כוחותינו גם ברוי מר גם ברוח. אחינו בבבל הו"קיס ממנו אין לדאות בקרבים התעוררות כללית לקבל פני משיח בן-דוד. אולי אכזבות העבר גרמו? אולי התנגדות המנהיגים גרמה? אולי איתך מצבים גרם? ואנו פה במבוכה גם מטעמים מדיניים מובנים. ואין האיש בענו. אשר יקום בשעה זו וילך את כל הכוחות האלה יחד: את כוחה המצביא והמנהיג של הכהנת מאפריקא. את כוחו ה-משיחי של אבו עיסי. את רוח התורה ואת כוחם הכספי של אחינו בבבל. שלוש אלה אילו

על כן לשוב ולשאל: בה ישראל גדולה זו הנוהגת חילה לגוים, מה תעשה ליום מחר כאשר יבנו על עורף? למה לא תחזק באונה לעמה?

פיוט קלירי חדש לחג

אנו מפרסמים כאן לראשונה קטע מתפילת השל שחיבר הקליר כימים אלה לקראת חג הפסח הבא עלינו לטובה, ושעוד לא ידועה בקל. פנינת התפילה הנו ביותר, של חל. פנינת היא בכלל לדרת הברוה של הקליר. כי מאחזת היא בחוכה מצד אחד, את הסימנים הפזיטיים

תפלת השל

אֲנִיךָ בְּנֵי אִישׁ הַמּוֹשְׁקֵךְ קֶטֶל / אֲנִיךָ אֶפֶס לְסַנֵּן קֶצֶד
קֶל / ... הַיֵּן וְתִן מִשְׁמַח אֶפֶס אֲרִצְרוֹת קֶל / וּמִשְׁמַחֲתִי
אֶפֶס מִקּוֹם קְרָמוֹן קֶל / וּמִקְלֵשׁוֹת שְׁחוּמֵי קֶל / וּמִשְׁמַח
קֶל חֶקֶר גֶּלֶם קֶסֶל / וְנִפְחָ בּוֹ נְשָׁם חַיִּית קֶטְנֵי קֶל / וְנִתְּ
מִקְדָּם אֲשֶׁשׁ בְּאֵר קֶל / וְנִרְעַ וְנִשְׁאָ וְנִפְחָ לְפָנֶיךָ מִשְׁמַח
קֶל / ... וְעִשְׂתִּי וְזִכְרִי לִי קְרִית יִלְדוֹת קֶל / וְצִבְיָא
לְקַלְלוֹ מִן אֲבוֹר קֶל / ... שְׁכַנְטֵי כִפֶּךָ קֶסֶל וְעִנְיֵן נִמְרָרְךָ
קֶסֶל / ... סִתְמִי דָג נִצֵּר מִנּוּעַ כִּפְרָךְ קֶסֶל / מִבֵּל עֵם
לְנִחְיִיל כְּתוּף צִינּוֹת קֶל / ... תִּרְקָעִם נְשָׁעִם קֶסֶם קֶפֶס
בְּנֵן קֶסֶל / ... בְּנֵן מִשְׁכֵּי חֶר וְצִצֵּר קֶל / ... וְלִשְׁפָּר רֹם
יִחִידֵת לְדָג הַשֵּׁיב בְּתַפְתַּח קֶל / לְמַתִּים חֶסְדֵי הַיָּקָה תַּפְתַּח
קֶל / וְעִזְרוּ וְזִכְרוּ יִמֵי קְרָדְתָּ קֶל.

הערכית. וכתוק גול הפיוט בכמותו לתפילה החול שוור עצמו סביבה בהנטי שחורים. כך נוצרו הספרות רות" מסביב לתפילת השחרה כך נוצרו "המערבות" מסביב לתפילת הערכית וכך נוצרו "הקורבות", פיר"ט שים ששחזרו בתפילת השחרה עשרה — נשתורו והפכו ליצירה כבירה את עצמה.

המקור העיקרי ממנו שואב הפיוט את צורתו, דמיוני ועולם רעיונותי וכל האגדה המודרניים והתמלכיים, וכל חומר הנוש מרקע פזיטיים, מציגים ומועצת מצדו על ידו. את הפיוטים עד הנה אפשר למיין על פי (א) נושאים (ב) מקומם (ג) תפילה (ד) צורות הפיוטים: (א) נושאי הפיוטים: נושאי ה"רעילים של הפיוט הם לרוב נושאי התפילות עצמן: מצבו הנדא של עם ישראל בין הגוים, מצבה העלול של ארץ ישראל ביד זרם, המקוש החריב והאבלי, שאיפה עזה למאכל שלמה ולמשיח בן דוד, אהבת ידו שלם, בקשת פליחה מאלהים וד" אהדת שמו וגדולתו, ועוד.

(ב) מקום הפיוטים בתפילה: "הקורבות", לתפילת השחרה, "הקורבות" בות" לתפילת ערבית, "הקורבות" בתפילת השחרה עשרה, הסליחות לימי תענית וצום, תוכחות ודושים ליום הכיפורים, פיוטים מיוחדים לכל חג בשנה.

(ג) צורות הפיוט: התפתחות ה"צורה הפיוטית בתקופה שלאחר ה"מקרא נעשתה שלבים שלבים בצורה הפיוטית של המקרא שולטת ה"ק" כלה העובדה כמו למשל, "הקנה" "עיה עיה אשימנה" הקבלה: "הקנה" כי צור לאגם מים חלמיש למעו"י מ"פ. פיוטים הראשונים אחרי מקרא פ"ת המקרא שולטת הצורה של מקרא קבוע של מלים והטעמות קבועות ככל משפט. אחרת — הצורה הפיוטית היא זו ששולטת על ימינו, בה מיעוט בל החרוז האקרוסטיכון (חתימה שם המתבר בראשי שורות השחרה) ה"א"ב. אך הגיע החרוז האי"לפיוטית — על כן אין יודע איש בדיק. כבר יניי חרוז ואלעזר בן הקליר אחריה הקרובים אצל הספרות הרומית אומרים שה"ל

בעולם הרחב הג לנו היום גדול הפיוט. אלעזר הקליר, הגיע לבי בורות. ברצוננו להעריך את אלעזר הקליר את יצירתו הנה לנו מעריכים בכך את אשיות בלבד לא יצירה אישית בלבד אלא תופעה חשה וגדולה — הפיוט והפיוט — שהיה לו עוד בתקופת התלמוד, בחזן יוה בן יוסי, המשיכה עצמה בינינו ובמנו הגיעה לשיאה בפיוטיו של אלעזר בן הקליר.

ברבת התפתחות הצורות הספרותיות הפיוט החדש שלב חוש לאתר המקרא המשוה, והדרש והתלמודים. מצד אחד ממשיך הפיוט את השירה המפריאת המאחרת הספרות החר"צונית כבן סירא, ומצד שני — הוא שר ומפיש את אגדות המדרש ואף הלכות המשוה.

התולדת הפיוט צמחה הייתה לתפר לה הייתה נחלת החזנים, בעלי הת"פילה בלבד. צמדות הפיוט התפילות ותכונ היתה פרי השקפה שהיתה שלטת בתקופה שלאחר חתימת המקרא בכלל ובתקופת התלמוד במרה, שישום חידוש של יחידוש עז: ואשר לתפילת רוח חושה, לה העשיר את הקיים ולצובעו בגוונים אישיים מיוחדים, אולם חקיקת ה"חיים האדם, עם ישראל ארוח ל"ת ותורתו, חיוי לאלהים, חיוי ל"ת עם — כל אלו כבר נגלו בתלמוד והאנוש בורות העם. הכל מן המעין והאנוש של עמנו בא — העין המקרא אולם רוחו הבריה של העם לא יכלה להשאר בתוך גבולות ולהבלי כהם והיא כאלו הערמה על האיסור בכך, שבמקום שתפתח לרוח בתכ"גם ונושאים נתפתחה לעומק ול"גובה, והאדם עומקים ובהים עשהו נמצאות באדם מוסקים ומלים שקדם יצאה ואלהים חודה, כך שאותן הם צורות שואב לפרש ולהכיר הפכו ליצירות חדשות לעצמן, הפכו השב אב"ם למעיינות רוח חוששים שרב בשכל יוצרים ויצירות חדשים. הלח"ך דמה לזה עבר גם על המוסר, וכמו שהמורשים החלו מת"תחיים מסביב למוסרים המקרא החל הפיוט מתפתח על בסיס הפ"ל השמונה עשרה, תפילות השחר

דברי הימים

ג' בניסן ד'תנ"ה לבריאת העולם

ואולי להפך. אולי היתה חשטאל, אבו עיסי מימינו. מי חכם וידע עוד בימינו להב" חין בין ימינו לשמאלו? כדחיה — פניו מופנה ירו-שלימה. אך צאו וראו מה משונים דרכי תולדותנו: אם בא איש המעש העז והחזק להחזיר מלכות ישראל, הוא בא כמתגרה לבראשי העם, בראשי התורה. הוא מביא עמו כמעט תורה חדשה, מבטל מצוות ומתקן תפילות. העם הנוהה מאות בשנים אחר חמיו ונאנו — נבוך. אך ידענו, כי קשתה מאד ידם של ראשוני הגולה על העם, כי רב עשרם ופאר חייהם על חשבון המסים הכבדים שהם גובים מהמנוי העם. וגם ידענו מה מעט כוחם של אנשי הרח"ב בימינו. מה פלא על כן שאדם זה אבו עיסי, שבא מן העם הפ"טו ויודע את המית ללבם, מעורר התלהבות ותקות? אבל אם משיח בן-דוד הוא כדבריו, משום מה חייב הוא לישול לעצמו של כוח לעשות מהפכות בדת? האם אין סכנה של צדוקים חדשים צפויה לנו ממנו? ואם "בר כוכבא" הוא היכן ר' עקיבא שיעמוד לימינו, צרוף הרוח לכוז?

העם מצפה וחושש. כאן בארץ דלים כוחותינו גם ברוי מר גם ברוח. אחינו בבבל הו"קיס ממנו אין לדאות בקרבים התעוררות כללית לקבל פני משיח בן-דוד. אולי אכזבות העבר גרמו? אולי התנגדות המנהיגים גרמה? אולי איתך מצבים גרם? ואנו פה במבוכה גם מטעמים מדיניים מובנים. ואין האיש בענו. אשר יקום בשעה זו וילך את כל הכוחות האלה יחד: את כוחה המצביא והמנהיג של הכהנת מאפריקא. את כוחו ה-משיחי של אבו עיסי. את רוח התורה ואת כוחם הכספי של אחינו בבבל. שלוש אלה אילו

על כן לשוב ולשאל: בה ישראל גדולה זו הנוהגת חילה לגוים, מה תעשה ליום מחר כאשר יבנו על עורף? למה לא תחזק באונה לעמה?

העם מצפה וחושש. כאן בארץ דלים כוחותינו גם ברוי מר גם ברוח. אחינו בבבל הו"קיס ממנו אין לדאות בקרבים התעוררות כללית לקבל פני משיח בן-דוד. אולי אכזבות העבר גרמו? אולי התנגדות המנהיגים גרמה? אולי איתך מצבים גרם? ואנו פה במבוכה גם מטעמים מדיניים מובנים. ואין האיש בענו. אשר יקום בשעה זו וילך את כל הכוחות האלה יחד: את כוחה המצביא והמנהיג של הכהנת מאפריקא. את כוחו ה-משיחי של אבו עיסי. את רוח התורה ואת כוחם הכספי של אחינו בבבל. שלוש אלה אילו

על כן לשוב ולשאל: בה ישראל גדולה זו הנוהגת חילה לגוים, מה תעשה ליום מחר כאשר יבנו על עורף? למה לא תחזק באונה לעמה?

האיש אשר כדחיה צף ועלה אי-משם ממעמקים אשר לא ידענו במפשות העם, לא מבתי ראשי גולה וראשי ישיבה, לא בשלה, לא בנדר על ידי שום מוסד רשמי ממוסדו-תינו הרבים—אלא שלא כדחיה

האדמה נשמת מתחת רגלינו

האיש אשר כדחיה צף ועלה אי-משם ממעמקים אשר לא ידענו במפשות העם, לא מבתי ראשי גולה וראשי ישיבה, לא בשלה, לא בנדר על ידי שום מוסד רשמי ממוסדו-תינו הרבים—אלא שלא כדחיה

פסק הדין האחרון ברמשק מוזהה מכה שנה ואכזבה שנה שירדה עלינו בארץ מאז בואה בשלטון האיטלי. מכה ראשונה זהה בנין כפית

האדמה נשמת מתחת רגלינו. השלע על הר התיבה למרות כל ההבטחות אשר הובטחנו על ידי הכ"ל עומי.

עתה נלחצנו אל הקיר המערבי בלבד. ועם התורה מן החר אנו מורדים גם מן האדמה. עד לפני זמן מועט לא היו השליטים אלא שליטים צבאיים בלבד. אך מזה עשר שנים החלו במדיניות חדשה: ליישב את חזיליהם על האדמה ולתמוך בהמתישים ערבים הנבאים הדרום הגווע ברעב ובחבלות (מאז אנשנו היהודים משם) ונמשכים אל

הארץ השאם" בלשונם, ארץ האקלים הנוח האדמה השובה, החיילים מקבלים אדמות כפיצוי על שירותם. כמו כן נוצר חיל-מצב מתישב על אדמה. גם בניית המצר המוגברת של בית אומיה מצריכה מספים רבים. מכאן החחרמות לטובת האוצר. וממי יחרם? וממי יופקע? מבין הנוצרים רבים עדין המת" אסלמים, אף פעם לא הבתה הנצרות שרשים עומקים באר-

האיש אשר כדחיה צף ועלה אי-משם ממעמקים אשר לא ידענו במפשות העם, לא מבתי ראשי גולה וראשי ישיבה, לא בשלה, לא בנדר על ידי שום מוסד רשמי ממוסדו-תינו הרבים—אלא שלא כדחיה

על כן לשוב ולשאל: בה ישראל גדולה זו הנוהגת חילה לגוים, מה תעשה ליום מחר כאשר יבנו על עורף? למה לא תחזק באונה לעמה?

האיש אשר כדחיה צף ועלה אי-משם ממעמקים אשר לא ידענו במפשות העם, לא מבתי ראשי גולה וראשי ישיבה, לא בשלה, לא בנדר על ידי שום מוסד רשמי ממוסדו-תינו הרבים—אלא שלא כדחיה

האיש אשר כדחיה צף ועלה אי-משם ממעמקים אשר לא ידענו במפשות העם, לא מבתי ראשי גולה וראשי ישיבה, לא בשלה, לא בנדר על ידי שום מוסד רשמי ממוסדו-תינו הרבים—אלא שלא כדחיה

האיש אשר כדחיה צף ועלה אי-משם ממעמקים אשר לא ידענו במפשות העם, לא מבתי ראשי גולה וראשי ישיבה, לא בשלה, לא בנדר על ידי שום מוסד רשמי ממוסדו-תינו הרבים—אלא שלא כדחיה

האיש אשר כדחיה צף ועלה אי-משם ממעמקים אשר לא ידענו במפשות העם, לא מבתי ראשי גולה וראשי ישיבה, לא בשלה, לא בנדר על ידי שום מוסד רשמי ממוסדו-תינו הרבים—אלא שלא כדחיה

הפיוט ספר שהודו זקוק לו במאוד מאוד!
מסכת דרך ארץ זוטא
ובו הלכות מוסר בדרכי אדם עם חברו. בעל עם אשתו. תלמיד חכם עם רבו וכדו. מביט בדברי חכמים שבכל הדורות בהוצאת ישיבת סטריה
על פניו תחיה ועל צלם אלהים בן ת ש מ ו ר !

אלעזר הקליר ויצירתו

עיוני לא הקליר. השכן כל אהדת עת ישיב הקליר בענותו שקוע בכתיבה לא יכל היה הוא ר' יהודה לגשת אליו, כי בכל שנסה ליקרב חש אליו גופו נפרו ונאלץ לשוב לאי חוריו, ועוד נפר ר' יהודה כי פרום לפני שנים רבות. גלם הקליר הוא את כל מה שיש בו שכן רגיל הוא לומר שאם יש בו רוח הרי זו רוחה של העיר סטריה ששורה עליה, שרות הסגורין וחכמיה עוד חופפת עליה השחרית עירו של רבו יניי הפיוט. ולא זו הקליר מחלבהת בני עמי ישראל של שפת קישנו — עד ששפיעה התהלה או בעיר שבאיתם ימים בהם גלם הקליר הוא עלה השמימי ושמ התולדת המלאכים את סוד כתיבת הפיוטים האלה.

הקליר ביקי גדול הוא בכתיב הק"ש, בהבדה ובחלטה, ובעיקר בכ"ס סיקטוק, שכל אלו חבורי יחידו לזמ"ה דתות גדולה בפיוטיו. שר הקליר ביה את אב עמו, את פולה אל-הו ואת קדושת אצו — ולבו יצא לטעולה הקליר בפיוטיו מה הוא ל' כלנו, לאומה כולה. הקליר חבר (המשך בעמוד ב')

הקליר, (אף הוא פיוטן) נדעו לנו מרי חייו: אלעזר בן הקליר, הודע גם בכנור, הקצר על שם אביו "הקליר", גולה, גדל וחי בגליל, בעיר סטריה, אל עיר מולדתו סטריה וקשר הקליר בחוטי ארבה נטורים, ואף לה מייחס הוא את כל מה שיש בו שכן רגיל הוא לומר שאם יש בו רוח הרי זו רוחה של העיר סטריה ששורה עליה, שרות הסגורין וחכמיה עוד חופפת עליה השחרית עירו של רבו יניי הפיוט. ולא זו הקליר מחלבהת בני עמי ישראל של שפת קישנו — עד ששפיעה התהלה או בעיר שבאיתם ימים בהם גלם הקליר הוא עלה השמימי ושמ התולדת המלאכים את סוד כתיבת הפיוטים האלה.

הקליר ביקי גדול הוא בכתיב הק"ש, בהבדה ובחלטה, ובעיקר בכ"ס סיקטוק, שכל אלו חבורי יחידו לזמ"ה דתות גדולה בפיוטיו. שר הקליר ביה את אב עמו, את פולה אל-הו ואת קדושת אצו — ולבו יצא לטעולה הקליר בפיוטיו מה הוא ל' כלנו, לאומה כולה. הקליר חבר (המשך בעמוד ב')

הקליר ביקי גדול הוא בכתיב הק"ש, בהבדה ובחלטה, ובעיקר בכ"ס סיקטוק, שכל אלו חבורי יחידו לזמ"ה דתות גדולה בפיוטיו. שר הקליר ביה את אב עמו, את פולה אל-הו ואת קדושת אצו — ולבו יצא לטעולה הקליר בפיוטיו מה הוא ל' כלנו, לאומה כולה. הקליר חבר (המשך בעמוד ב')

הקליר ביקי גדול הוא בכתיב הק"ש, בהבדה ובחלטה, ובעיקר בכ"ס סיקטוק, שכל אלו חבורי יחידו לזמ"ה דתות גדולה בפיוטיו. שר הקליר ביה את אב עמו, את פולה אל-הו ואת קדושת אצו — ולבו יצא לטעולה הקליר בפיוטיו מה הוא ל' כלנו, לאומה כולה. הקליר חבר (המשך בעמוד ב')

הקליר ביקי גדול הוא בכתיב הק"ש, בהבדה ובחלטה, ובעיקר בכ"ס סיקטוק, שכל אלו חבורי יחידו לזמ"ה דתות גדולה בפיוטיו. שר הקליר ביה את אב עמו, את פולה אל-הו ואת קדושת אצו — ולבו יצא לטעולה הקליר בפיוטיו מה הוא ל' כלנו, לאומה כולה. הקליר חבר (המשך בעמוד ב')

הקליר ביקי גדול הוא בכתיב הק"ש, בהבדה ובחלטה, ובעיקר בכ"ס סיקטוק, שכל אלו חבורי יחידו לזמ"ה דתות גדולה בפיוטיו. שר הקליר ביה את אב עמו, את פולה אל-הו ואת קדושת אצו — ולבו יצא לטעולה הקליר בפיוטיו מה הוא ל' כלנו, לאומה כולה. הקליר חבר (המשך בעמוד ב')

הקליר ביקי גדול הוא בכתיב הק"ש, בהבדה ובחלטה, ובעיקר בכ"ס סיקטוק, שכל אלו חבורי יחידו לזמ"ה דתות גדולה בפיוטיו. שר הקליר ביה את אב עמו, את פולה אל-הו ואת קדושת אצו — ולבו יצא לטעולה הקליר בפיוטיו מה הוא ל' כלנו, לאומה כולה. הקליר חבר (המשך בעמוד ב')

הקליר ביקי גדול הוא בכתיב הק"ש, בהבדה ובחלטה, ובעיקר בכ"ס סיקטוק, שכל אלו חבורי יחידו לזמ"ה דתות גדולה בפיוטיו. שר הקליר ביה את אב עמו, את פולה אל-הו ואת קדושת אצו — ולבו יצא לטעולה הקליר בפיוטיו מה הוא ל' כלנו, לאומה כולה. הקליר חבר (המשך בעמוד ב')

הקליר ביקי גדול הוא בכתיב הק"ש, בהבדה ובחלטה, ובעיקר בכ"ס סיקטוק, שכל אלו חבורי יחידו לזמ"ה דתות גדולה בפיוטיו. שר הקליר ביה את אב עמו, את פולה אל-הו ואת קדושת אצו — ולבו יצא לטעולה הקליר בפיוטיו מה הוא ל' כלנו, לאומה כולה. הקליר חבר (המשך בעמוד ב')

הקליר ביקי גדול הוא בכתיב הק"ש, בהבדה ובחלטה, ובעיקר בכ"ס סיקטוק, שכל אלו חבורי יחידו לזמ"ה דתות גדולה בפיוטיו. שר הקליר ביה את אב עמו, את פולה אל-הו ואת קדושת אצו — ולבו יצא לטעולה הקליר בפיוטיו מה הוא ל' כלנו, לאומה כולה. הקליר חבר (המשך בעמוד ב')

הקליר ביקי גדול הוא בכתיב הק"ש, בהבדה ובחלטה, ובעיקר בכ"ס סיקטוק, שכל אלו חבורי יחידו לזמ"ה דתות גדולה בפיוטיו. שר הקליר ביה את אב עמו, את פולה אל-הו ואת קדושת אצו — ולבו יצא לטעולה הקליר בפיוטיו מה הוא ל' כלנו, לאומה כולה. הקליר חבר (המשך בעמוד ב')

הקליר ביקי גדול הוא בכתיב הק"ש, בהבדה ובחלטה, ובעיקר בכ"ס סיקטוק, שכל אלו חבורי יחידו לזמ"ה דתות גדולה בפיוטיו. שר הקליר ביה את אב עמו, את פולה אל-הו ואת קדושת אצו — ולבו יצא לטעולה הקליר בפיוטיו מה הוא ל' כלנו, לאומה כולה. הקליר חבר (המשך בעמוד ב')

הקליר ביקי גדול הוא בכתיב הק"ש, בהבדה ובחלטה, ובעיקר בכ"ס סיקטוק, שכל אלו חבורי יחידו לזמ"ה דתות גדולה בפיוטיו. שר הקליר ביה את אב עמו, את פולה אל-הו ואת קדושת אצו — ולבו יצא לטעולה הקליר בפיוטיו מה הוא ל' כלנו, לאומה כולה. הקליר חבר (המשך בעמוד ב')

הקליר ביקי גדול הוא בכתיב הק"ש, בהבדה ובחלטה, ובעיקר בכ"ס סיקטוק, שכל אלו חבורי יחידו לזמ"ה דתות גדולה בפיוטיו. שר הקליר ביה את אב עמו, את פולה אל-הו ואת קדושת אצו — ולבו יצא לטעולה הקליר בפיוטיו מה הוא ל' כלנו, לאומה כולה. הקליר חבר (המשך בעמוד ב')

הקליר ביקי גדול הוא בכתיב הק"ש, בהבדה ובחלטה, ובעיקר בכ"ס סיקטוק, שכל אלו חבורי יחידו לזמ"ה דתות גדולה בפיוטיו. שר הקליר ביה את אב עמו, את פולה אל-הו ואת קדושת אצו — ולבו יצא לטעולה הקליר בפיוטיו מה הוא ל' כלנו, לאומה כולה. הקליר חבר (המשך בעמוד ב')

הקליר ביקי גדול הוא בכתיב הק"ש, בהבדה ובחלטה, ובעיקר בכ"ס סיקטוק, שכל אלו חבורי יחידו לזמ"ה דתות גדולה בפיוטיו. שר הקליר ביה את אב עמו, את פולה אל-הו ואת קדושת אצו — ולבו יצא לטעולה הקליר בפיוטיו מה הוא ל' כלנו, לאומה כולה. הקליר חבר (המשך בעמוד ב')

הקליר ביקי גדול הוא בכתיב הק"ש, בהבדה ובחלטה, ובעיקר בכ"ס סיקטוק, שכל אלו חבורי יחידו לזמ"ה דתות גדולה בפיוטיו. שר הקליר ביה את אב עמו, את פולה אל-הו ואת קדושת אצו — ולבו יצא לטעולה הקליר בפיוטיו מה הוא ל' כלנו, לאומה כולה. הקליר חבר (המשך בעמוד ב')

ה

בת פוצות ובמלכות? מדוע נכשלו הערבים בטונים?

סיף את בסיס העיקרי של קוסאילה ויצא את המנהיג הברברי בקרב עקובידימים, בו נפל קוסאילה חלל. אך ההצלחה הסתירה שוב את פניה מהערבים. אחרי הקרבות הרבים נגד הברברים דולדלו כוחותיהם והם הוכו ע"י הבינוניים שהגיעו עד בארקה והתקיפוה. גורלו של המצביא המוסלמי היה בגורלו של אוקבא: הוא נפל חלל בהשארו את כוחותיו הנותרים בכל רע. אולם קירואן — עמק בעורף הברברים — נשארה בידי הערבים ומשם התחיל לעול המצביא הח' דש, הסאן איבן אנומאן. הוא היה ליט לפעול לא רק במקלחותיבם אלא גם במקלחותם בטכטיס-ערמה ונרועות-הכסם בקרב אויביו. אעפ"י כך לא האירה לו ההצלחה פניה בהתחלה: בירת המאורעות הופיעה ע"ה אשה מסחרית, מנהיגה יהודית מופלאה של השבטים הברבריים. כתיגא דהיה בית טיבתא איבן טיפאן: אשה זו הופיעה בשדות הקרב בראש הלוחמים, והיא שהגיה לה לפני חמש שנים, מפלה גדולה למצביא הערבי החודש.

מדו כוחותיו הוא עצמו נהרג ע"י הברברים. סיבת התקדמותם האיתת של ה" ערבים היא בהתנגדות שגילו הברברים ובתוכם גם השבטים המיוזמים. הערבים לא השכילו

הערבים שכבשו במהירות כזו שטח עצומים באסיה, והם מצרים נמ לה לידים ללא קשיים מיוחדים. התקשו מאד בכיבושה של אפריקה הצפונית, מסעי-כיבוש שלהם נמ שך שנים רבות ולעיתים נחלו הצר

כוחות הצפוניים של אפריקה המערבית היו מות זרות רבים ישר בים הים התיכון. הערים הח' שבות ביותר בשטחים אלה נוסדו ע"י הפיניקים השמיים: קרתגו,

ידת המלחמה הערבית-יהודית-ברברית באפריקה הצפונית

עולם האיסלם מפולג: מוחמד השאיר ירושה רקובה ומורעלת: שנאה וקנאה שהביאו לשפיכות-דמים איומה ומלחמות-אחים רצחניות. — האיסלם נתפלג גם לפי קווים גיאוגרפיים, ודמשק נלחמת על השלטון העליון

מאת סופרנו לעינים ערביים — צנחנות האיסלם כלפי תרן אינם יכולים להסתיר את נקודת-ההתדרסה המרובות המקצועיות את עתידו מ' בפניהם. נקודת-ההתדרסה אלו נתגלו מאתו רבע שבו עצם את עיניו יוצר האיסלם. מוחמד, כבד את מיד אחרי מותו, מרצו כהרעש הסכסוכים הפנימיים, הקנאה והשנאה בין נבכדי מכה ומ' דניה, והאחמה שלטון של כל "קרר" בי הנביא", וכבר אז לא נבחר יורש מוסכם שיוכה לתמיכתם ואהדתם של כל מנהיגי הערבים לשבטיהם וסיעותיהם — שהיו הכליף הרא' שון אברק, נבחר ע"י מיעוט, ורק תודות לרעש שהקימו ערביי הסביבה, אשר גייסו ע"י עומר אבדורכוביה, ירדיו ותוכניו של אבדורכוב, זכה זה לשלטון. בחירה זו לא עברה בשקט: חון מה-אנאטיה, בול בירושה של מוחמד ממדינה שזועזעה בצל, התנגד לבי חירה גם עלי חתנו של מוחמד, הבעל של בתו פאטימה, שהיה סבור כי לו רק לו מגיעה ירושתו של נביא האיסלם. חרונה של סיעת עלי מצא את כתיבו במעשה מיוחד במינו: לכשודע לה שאברק בנחר (אפשר לומר בכוח הצבאות האגרוניים) לכליף, מהרה אנשי עלי לקברו את מוחמד תחת רצפת הח' דר שבו היה מונח גופתו — כדי למנוע קבורה רבת-סאר שהתהיה מופלאה גם התלכדת-סאר בשביל יור' שו הבלתי-חוקי" אברק. האיסלם על סך ההרס מבפנים

אולם מעשים ממין זה היו כאין וכאפס לעומת המלחמה הכבדה שפצעה בהצטיינה ערב בין כוחות הכליף לבין שבטים שונים שמרדו בו, מלחמה שנקראה בשם המלחמת "ירידה", כלומר מלחמת "ההחלפת הדת", או בפשטות: "מלחמת הכ' עיריה". מלחמת-אחים קטלנית זו עלולה הייתה להחריב את האיסלם כולו — אלאמלא וצנחנותיו המזהי רים של המצביא הערבי הגדול, אחב אלהיה, חלד איבן הגליה, אשר שפיכות-דמים ממששכת השתלט סוף סוף הכליף על הערבים עצמם, וכוחותיהם פתחו בפעולות-מלחמה מוצלחות נגד כי צנ ופרס. תקופה שלטונו של הכליף עומר, אולם עם מותו יצא שוב הירי המספחתי" מוחד השקי: עלי רצה את הכליפות לעצמו, אולם רבו העמבלי על עותמאן מביא את מאה, וגם אשהו של מוחמד, ע"י שה' שנאשה שאת-מות א בתו פאטימה ואת בעלה, המכה גם היא בעותמאן שנתכחסו כסופו של דבר לכליף, פתוח חומש שנים לאחר מכן הותקף עותמאן במדינת ע"י קהל פרוע שרדף אחריו עד לארמונו וזקוקו באבנים עד צאת בשמרו. וטא הקול סוף-סוף על לשלטון — אם כי מיד מרצו נגדו מרידה בהשתתפותה של עישה, אשת מר תמו הנכרות לעלי, שעל אף גילה השתתפה בקרבות בשבתה רכובה על גמל.

מי הם הכוואריגים? המלחמה הפנימית בקרב המוס' למים הנפכה גם למלחמה בין שני אזורים מדרת-היבטים: עלי התב' צר בניקד ורצה להחזיר ליושנה את עטרת הנכות וההיסטורי של ארץ זו, יריבו העיקרי, מואוויה, כיסא את עמותו: בסוריה ורצה לכונן זוקא בה את מרכז העוצמה האיסימית-היאבוקה הממושכת בין שניהם נסתיימה בבזחורו של מואוויה, שהכריז על עצמו, בירושלים, כעל כליף וקבע את בירוה במושק. קעל קצו לאחר מכן נרצח עלי ע"י מתי' נתקט מבת הכוואריגים. הכוואריגים הם פת מוסלמית קיי את שוצורה ע"י מילונ במחנהו של עלי. במלחמתו עם מואוויה נת- הנה מבצ שבו נאלץ עלי למסור את הסכסוך בינו לבין יריבו לכו"ר וות. סיעה קטנת במחנהו שטעה שסכסוך צריך להישתר ע"י חתרם ולא ע"י בוררות, ומתמוכניו של עלי תפס אנשי הסיעה הוות לאיביו המושבעים. אנשי כה זו רצו גם

ענה הצליח הסאן איבן אנומאן לקבל הצעות ובמדת-מה הצליח גם לעורר חיובים בין כמה וכמה משבטי הברברים. הוא סבור שע' זה הוא המון המתאים ביותר להי' ורש המלחמה נגד הברברים. הימים הבאים יגדו אם צדק או טעה בחי' שוביו.

איפה היא מלכותכם?...

זה עתה הגיע ליד עורך המ' דור הספרותי שלנו כתב-ההסל' תר של מטרופוליט טולדו, יר' לראך, כומר נוצרי מפורסם ממו' צא יהודי, המשתדל להוכיח של' יהדות אין קיום מפני שלעם והנה קטע מאלף: "המחפש אהה את מקדש היהודים? הוא אינו קיים. המחפש אהה את כותבי ישראל? הם אינם מכה גימ'... ולעומת זאת — סוען הוא — שלטת הצבאות בכל... ובכל זאת עומדת ספרד, לדעת כל הפרשנים המדיניים והצבאיים, על סף התמששות — אילו היהודים גושאים את עיניהם וירושלמה עד היום הזה, ואף לוחמים למענה."

"ירושלים במקום מכה"

(המשך מעמוד א')

מדינה. כל הרעיון הזה של "התח' לייף אל נולד אלא ממשק פול-ליים, כאשר כליפי דמשק — שאינם ארוקים ביותר בדת, למ' דעת חכמי מכה — רצו להעביר את מרכז השלטון לירושלים ככוח גנדי נגד אבן ארזובר אשר השתלט על מכה ומשם נהל את מלחמתו הקנאית נגד דבריהם. מכה — אולם קעת — טוענים כיפת המסע והלא-אקצה בירושלים, "אין זו אלא תרמית יהודית. לתת יד את הגדולה לירושלים", סבורים חכמי מכה.

הכליף השולט כיום, עכד אל' מלך, החליט להחזיר לעצמו שוב את השלטון באזורים שנשפוטו מידו הערבים. הצבא הערבי כבש מתי' והתחיל את קירואן ואחר-כך אל'

לא נפרו עבדים יהודים!

מיד ההאסנו סחרי העבדים. כע' בור שעות מספר שוב בקעו למר' דים ממגדלי המקלטים בצוה וב' אשקלון, אשר בהם הגיעו השבויים למכירה וסדיון. מאז פחתו המלח' מות בין ביצוע והערבים, עלי מחיר העבדים והם נמכרים שנים במאה דיון. בכל זאת רבו הערבים אשר באו מכל הסביבה למראה הליפדים ולקול אוצקת התופים, כדי לקיים את מצוות דתם לשתר את אחיהם לאמונה מדי הכופרים. אמנם לפי פקודת עומר אין מוסלמי יכול להיות עבד, בכל זאת אין השבויים האלה "נפדים" אלא למראית עין, למעשה הם נקנים לעבדים, אם גם תנאי עבודתם טובים הם ביחס לתנאי העבדות במערב. ניכרת הש' פעק יוני הורנתו.

המלכה היהודית של טונים

פאזלאן באהלוה בארמא (במערב מארוקו), וכן השכנים האחרים של בארזא ושל האורים, הנתונים לשלטונה הישיר של כהנא דהיה.

הצי הבינוני הפליג לקרתגו

הצי הבינוני הפליג לקרתגו כדי לתקן את הגנת המעוק הבינוני העיקרי שבאפריקה הצפונית. האסי' לשנים הבינוניים המקומיים יוד' עם שקומם תלוי בהצלחת נשקם של הברברים. במקרה שהברברים ינוצחו, יבא הקץ על קרתגו הבינוני' סיה.

הכנות צבאיות בבירטה

המושל היהודי של היפואריטוס (בירטה) נקט פעולות מתאימות לכע' הגלת מלאי הנשק המזון כעיר.

חוסר הנרעון באוצר הכליף

כתבנו הכלכלי מודיע לנו כי מלאי הכסף והזהב באוצר הכליף הולך וגדל, וישנה תקנה מבוססת שחון זמן קצר ביותר יגיע המטבע הערבי לערכו המלא. כפי שהיה הגרעון בקופת המדינה בראשית שלטונו של הכליף הנוכחי, עבד אל-מלך.

מס על רכוש וזהב

לנצח ידיונים ממושכים פרסם סוף סוף המס על רכוש בכלל ועל כסף וזהב בפרט. מס זה חל על המוסלמים, מאחר שעל הלא-מוסל' מים מוסלמים שני המסים: מס הגול' גולת ומס הקרקע (עד מחצית הרכיב).

ביום מפלות איומות שבטלו את ערך הכיבושים החלקיים. כך, למ' של הצליח המצביא הערבי אוקבא להתפרץ בסערה עד האוקיינוס האטלנטי, אולם בדרכו חזרה הוש'

המלכה היהודית של טונים

פאזלאן באהלוה בארמא (במערב מארוקו), וכן השכנים האחרים של בארזא ושל האורים, הנתונים לשלטונה הישיר של כהנא דהיה.

הצי הבינוני הפליג לקרתגו

הצי הבינוני הפליג לקרתגו כדי לתקן את הגנת המעוק הבינוני העיקרי שבאפריקה הצפונית. האסי' לשנים הבינוניים המקומיים יוד' עם שקומם תלוי בהצלחת נשקם של הברברים. במקרה שהברברים ינוצחו, יבא הקץ על קרתגו הבינוני' סיה.

הכנות צבאיות בבירטה

המושל היהודי של היפואריטוס (בירטה) נקט פעולות מתאימות לכע' הגלת מלאי הנשק המזון כעיר.

חוסר הנרעון באוצר הכליף

כתבנו הכלכלי מודיע לנו כי מלאי הכסף והזהב באוצר הכליף הולך וגדל, וישנה תקנה מבוססת שחון זמן קצר ביותר יגיע המטבע הערבי לערכו המלא. כפי שהיה הגרעון בקופת המדינה בראשית שלטונו של הכליף הנוכחי, עבד אל-מלך.

מס על רכוש וזהב

לנצח ידיונים ממושכים פרסם סוף סוף המס על רכוש בכלל ועל כסף וזהב בפרט. מס זה חל על המוסלמים, מאחר שעל הלא-מוסל' מים מוסלמים שני המסים: מס הגול' גולת ומס הקרקע (עד מחצית הרכיב).

היפואריטוס — היא ב"י הנונים-הקרתגואים נתגו צב' יון שמי לאיזור הנוף, אך הפנים הרברוי נשארו כפי שהיה. מפתל קארטגו ושלטון הרומאים כשטחים אלה שנקראו בסידה "אפריקה" נר' סוטו לאאסינזיציה ואחר-כך להתפשט סוטו הצבאות באיזור השמי התי' הפונים הפיניקים לא התלחבו ביותר מקרירות הצרות ורבים מהם קיב' לוקר והרשמי המקובל של הכלי' על על עצמם את דת ישראל. בתקר' פה יותר מאזאת התחילו להגיע "לאפריקה" (המכונה בפי הברברים בשם "אפריקה" ואפריקה" וכפי הערבים בשם "אפריקה") המצוי מלימים יהודים מספרד. יהודים גאים אלה ואחיהם תושבי המקום הותר קים הטביעו את חותמם על זיהים של התושבים שבשבטי הברברים ורבו בתוכם מקרי ההתנגדות. יש שטבים שלמים קיבלו עליהם את מצותיה של תורת ישראל, ונעתיס חתימו רק ראשיהם נגדו.

המלכה היהודית של טונים

פאזלאן באהלוה בארמא (במערב מארוקו), וכן השכנים האחרים של בארזא ושל האורים, הנתונים לשלטונה הישיר של כהנא דהיה.

הצי הבינוני הפליג לקרתגו

הצי הבינוני הפליג לקרתגו כדי לתקן את הגנת המעוק הבינוני העיקרי שבאפריקה הצפונית. האסי' לשנים הבינוניים המקומיים יוד' עם שקומם תלוי בהצלחת נשקם של הברברים. במקרה שהברברים ינוצחו, יבא הקץ על קרתגו הבינוני' סיה.

הכנות צבאיות בבירטה

המושל היהודי של היפואריטוס (בירטה) נקט פעולות מתאימות לכע' הגלת מלאי הנשק המזון כעיר.

חוסר הנרעון באוצר הכליף

כתבנו הכלכלי מודיע לנו כי מלאי הכסף והזהב באוצר הכליף הולך וגדל, וישנה תקנה מבוססת שחון זמן קצר ביותר יגיע המטבע הערבי לערכו המלא. כפי שהיה הגרעון בקופת המדינה בראשית שלטונו של הכליף הנוכחי, עבד אל-מלך.

מס על רכוש וזהב

לנצח ידיונים ממושכים פרסם סוף סוף המס על רכוש בכלל ועל כסף וזהב בפרט. מס זה חל על המוסלמים, מאחר שעל הלא-מוסל' מים מוסלמים שני המסים: מס הגול' גולת ומס הקרקע (עד מחצית הרכיב).

הכליף השולט כיום, עכד אל' מלך, החליט להחזיר לעצמו שוב את השלטון באזורים שנשפוטו מידו הערבים. הצבא הערבי כבש מתי' והתחיל את קירואן ואחר-כך אל'

לא נפרו עבדים יהודים!

מיד ההאסנו סחרי העבדים. כע' בור שעות מספר שוב בקעו למר' דים ממגדלי המקלטים בצוה וב' אשקלון, אשר בהם הגיעו השבויים למכירה וסדיון. מאז פחתו המלח' מות בין ביצוע והערבים, עלי מחיר העבדים והם נמכרים שנים במאה דיון. בכל זאת רבו הערבים אשר באו מכל הסביבה למראה הליפדים ולקול אוצקת התופים, כדי לקיים את מצוות דתם לשתר את אחיהם לאמונה מדי הכופרים. אמנם לפי פקודת עומר אין מוסלמי יכול להיות עבד, בכל זאת אין השבויים האלה "נפדים" אלא למראית עין, למעשה הם נקנים לעבדים, אם גם תנאי עבודתם טובים הם ביחס לתנאי העבדות במערב. ניכרת הש' פעק יוני הורנתו.

המלכה היהודית של טונים

פאזלאן באהלוה בארמא (במערב מארוקו), וכן השכנים האחרים של בארזא ושל האורים, הנתונים לשלטונה הישיר של כהנא דהיה.

הצי הבינוני הפליג לקרתגו

הצי הבינוני הפליג לקרתגו כדי לתקן את הגנת המעוק הבינוני העיקרי שבאפריקה הצפונית. האסי' לשנים הבינוניים המקומיים יוד' עם שקומם תלוי בהצלחת נשקם של הברברים. במקרה שהברברים ינוצחו, יבא הקץ על קרתגו הבינוני' סיה.

הכנות צבאיות בבירטה

המושל היהודי של היפואריטוס (בירטה) נקט פעולות מתאימות לכע' הגלת מלאי הנשק המזון כעיר.

חוסר הנרעון באוצר הכליף

כתבנו הכלכלי מודיע לנו כי מלאי הכסף והזהב באוצר הכליף הולך וגדל, וישנה תקנה מבוססת שחון זמן קצר ביותר יגיע המטבע הערבי לערכו המלא. כפי שהיה הגרעון בקופת המדינה בראשית שלטונו של הכליף הנוכחי, עבד אל-מלך.

מס על רכוש וזהב

לנצח ידיונים ממושכים פרסם סוף סוף המס על רכוש בכלל ועל כסף וזהב בפרט. מס זה חל על המוסלמים, מאחר שעל הלא-מוסל' מים מוסלמים שני המסים: מס הגול' גולת ומס הקרקע (עד מחצית הרכיב).

הכליף השולט כיום, עכד אל' מלך, החליט להחזיר לעצמו שוב את השלטון באזורים שנשפוטו מידו הערבים. הצבא הערבי כבש מתי' והתחיל את קירואן ואחר-כך אל'

לא נפרו עבדים יהודים!

מיד ההאסנו סחרי העבדים. כע' בור שעות מספר שוב בקעו למר' דים ממגדלי המקלטים בצוה וב' אשקלון, אשר בהם הגיעו השבויים למכירה וסדיון. מאז פחתו המלח' מות בין ביצוע והערבים, עלי מחיר העבדים והם נמכרים שנים במאה דיון. בכל זאת רבו הערבים אשר באו מכל הסביבה למראה הליפדים ולקול אוצקת התופים, כדי לקיים את מצוות דתם לשתר את אחיהם לאמונה מדי הכופרים. אמנם לפי פקודת עומר אין מוסלמי יכול להיות עבד, בכל זאת אין השבויים האלה "נפדים" אלא למראית עין, למעשה הם נקנים לעבדים, אם גם תנאי עבודתם טובים הם ביחס לתנאי העבדות במערב. ניכרת הש' פעק יוני הורנתו.

המלכה היהודית של טונים

פאזלאן באהלוה בארמא (במערב מארוקו), וכן השכנים האחרים של בארזא ושל האורים, הנתונים לשלטונה הישיר של כהנא דהיה.

הצי הבינוני הפליג לקרתגו

הצי הבינוני הפליג לקרתגו כדי לתקן את הגנת המעוק הבינוני העיקרי שבאפריקה הצפונית. האסי' לשנים הבינוניים המקומיים יוד' עם שקומם תלוי בהצלחת נשקם של הברברים. במקרה שהברברים ינוצחו, יבא הקץ על קרתגו הבינוני' סיה.

הכנות צבאיות בבירטה

המושל היהודי של היפואריטוס (בירטה) נקט פעולות מתאימות לכע' הגלת מלאי הנשק המזון כעיר.

חוסר הנרעון באוצר הכליף

כתבנו הכלכלי מודיע לנו כי מלאי הכסף והזהב באוצר הכליף הולך וגדל, וישנה תקנה מבוססת שחון זמן קצר ביותר יגיע המטבע הערבי לערכו המלא. כפי שהיה הגרעון בקופת המדינה בראשית שלטונו של הכליף הנוכחי, עבד אל-מלך.

מס על רכוש וזהב

לנצח ידיונים ממושכים פרסם סוף סוף המס על רכוש בכלל ועל כסף וזהב בפרט. מס זה חל על המוסלמים, מאחר שעל הלא-מוסל' מים מוסלמים שני המסים: מס הגול' גולת ומס הקרקע (עד מחצית הרכיב).